

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 16 martie 2011
(OR. en)

2007/0112 (COD)

PE-CONS 66/10

ASIM 128
CODEC 1570

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Obiectul: DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea
extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție
internațională

DIRECTIVA 2011/.../UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din

de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

---

¹ Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din....

întrucât:

- (1) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung¹ nu se aplică beneficiarilor de protecție internațională, astfel cum sunt definiți în Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate².
- (2) Perspectiva obținerii statutului de rezident pe termen lung într-un stat membru după o anumită perioadă de timp este un element important pentru integrarea deplină a beneficiarilor unei protecții internaționale în statul membru în care locuiesc.
- (3) Statutul de rezident pe termen lung pentru beneficiarii de protecție internațională este de asemenea important pentru promovarea coeziunii economice și sociale, obiectiv fundamental al Uniunii astfel cum se prevede în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (4) Prin urmare, beneficiarii de protecție internațională ar trebui să poată obține statutul de rezidenți pe termen lung în statul membru care le-a acordat protecție internațională, în aceleași condiții ca și cele aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe.

---

¹ JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

² JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

- (5) Având în vedere dreptul beneficiarilor de protecție internațională de a locui în alt stat membru decât în cel care le-a acordat protecția internațională, e necesară asigurarea faptului că și celelalte state membre în cauză sunt informate de situația anterioară în materie de protecție a persoanelor respective, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile privind respectarea principiului nereturnării.
- (6) Beneficiarii de protecție internațională care sunt rezidenți pe termen lung ar trebui, cu respectarea anumitor condiții, să beneficieze de egalitate de tratament cu cetățenii statului membru respectiv, într-o gamă largă de domenii economice și sociale, astfel încât statutul de rezident pe termen lung să constituie un veritabil instrument de integrare a rezidenților pe termen lung în societatea în care trăiesc.
- (7) Egalitatea de tratament a beneficiarilor de protecție internațională în statul membru care le-a acordat protecție internațională nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și beneficiilor garantate de Directiva 2004/83/CE, precum și de Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967 („Convenția de la Geneva”).
- (8) Condițiile stabilite de Directiva 2003/109/CE privind dreptul unui rezident pe termen lung de a-și stabili reședința în alt stat membru și de a obține statutul de rezident pe termen lung în respectivul stat membru ar trebui să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe care au obținut statutul de rezident pe termen lung.

- (9) Transferul de responsabilitate pentru protecția beneficiarilor de protecție internațională nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive.
- (10) Dacă un stat membru intenționează să expulzeze, dintr-un motiv prevăzut în Directiva 2003/109/CE, un beneficiar de protecție internațională care a obținut statutul de rezident pe termen lung în statul membru respectiv, persoana în cauză ar trebui să beneficieze de protecția împotriva returnării garantată prin Directiva 2004/83/CE și prin articolul 33 din Convenția de la Geneva. În acest scop, în cazul în care persoana beneficiază de protecție internațională într-un stat membru, altul decât cel în care persoana respectivă își are reședința în prezent și are statut de rezident pe termen lung, este necesar să se prevadă că persoana respectivă poate fi expulzată doar către statul membru care i-a acordat protecția internațională și că respectivul stat membru este obligat să o readmită, cu excepția cazului în care returnarea este permisă în temeiul Directivei 2004/83/CE. Aceleași garanții ar trebui să se aplice unui beneficiar de protecție internațională care s-a stabilit, dar nu a obținut încă statutul de rezident pe termen lung într-un al doilea stat membru.
- (11) În cazul în care expulzarea unui beneficiar de protecție internațională în afara teritoriului Uniunii este permisă în temeiul Directivei 2004/83/CE, statele membre ar trebui să fie obligate să se asigure că se obțin toate informațiile din sursele relevante, inclusiv, dacă este cazul, de la statul membru care a acordat protecția internațională, precum și că aceste informații sunt examinate în detaliu pentru a garanta că decizia de expulzare a beneficiarului respectiv este în conformitate cu articolul 4 și cu articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

- (12) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și observă principiile recunoscute de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special de articolul 7 al acesteia.
- (13) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare¹, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele care să ilustreze, în cea mai mare măsură posibilă, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei cu privire la spațiul de libertate securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.
- (15) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

---

¹ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Articolul 1

Directiva 2003/109/CE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 2, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «protecție internațională» înseamnă protecția internațională astfel cum este definită în articolul 2 litera (a) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate* ;

---

* JO L 304, 30.9.2004, p. 442.”

(2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

a) la alineatul (2), literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) sunt autorizați să-și aibă reședința într-un stat membru în temeiul unei forme de protecție, alta decât protecția internațională, sau au solicitat autorizația de a avea reședința în acest temei și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;”;

”(d) au solicitat o protecție internațională și cererea lor nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;”;

b) la alineatul (3), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) ale Convenției europene privind stabilirea din 13 decembrie 1955, ale Cartei Sociale Europene din 18 octombrie 1961, ale Cartei Sociale Europene modificate din 3 mai 1987, ale Convenției europene privind statutul juridic al lucrătorului migrant din 24 noiembrie 1977, ale punctului 11 din anexa la Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967, precum și ale Acordului european asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați din 16 octombrie 1980.”

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre nu acordă statutul de rezident pe termen lung în baza unei protecții internaționale, în cazul revocării sau al încetării protecției internaționale respective sau în cazul refuzului de înnoire a acesteia, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE.”;

b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională, cel puțin jumătate din perioada dintre data introducerii cererii pentru protecție internațională pe baza căreia a fost acordată protecția internațională, și data la care se acordă permisul de ședere la care se face referire în articolul 24 din Directiva 2004/83/CE, sau întreaga perioadă, dacă aceasta depășește 18 luni, se ia în considerare la calculul perioadei menționate la alineatul (1).”

(4) La articolul 8, se adaugă următoarele alineate:

„(4) În cazul în care un stat membru eliberează un permis de ședere UE de rezident pe termen lung unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce următoarea mențiune în permisul de ședere UE al rezidentului pe termen lung la rubrica „mențiuni”: «Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]».

(5) Dacă un permis de ședere UE de rezident pe termen lung este eliberat de către un al doilea stat membru unui resortisant al unei țări terțe care are deja un permis de ședere UE de rezident pe termen lung eliberat de către un alt stat membru și care conține mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru trebuie să introducă aceeași mențiune în permisul de ședere UE de rezident pe termen lung.

Înainte de a introduce mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să pună la dispoziție informații pentru a verifica dacă rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, al doilea stat membru nu introduce mențiunea respectivă.

(6) În cazurile în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată celui de al doilea stat membru după eliberarea permisului de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la alineatul (5), al doilea stat membru modifică în mod corespunzător mențiunea prevăzută la alineatul (4), în termen de cel mult trei luni de la data transferului.”

(5) La articolul 9, se introduce următorul alineat:

„(3a) Statele membre pot retrage statutul de rezident pe termen lung în cazul în care protecția internațională a fost revocată, a încetat sau a intervenit un refuz de înnoire a protecției internaționale, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE, în cazul în care statutul de rezident pe termen lung a fost obținut în baza protecției internaționale.”

(6) La articolul 11, se introduce următorul alineat :

„(4a) În ceea ce privește statul membru care a acordat protecția internațională, alineatele (3) și (4) nu aduc atingere dispozițiilor Directivei 2004/83/CE.”

(7) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

a) se introduc următoarele alineate:

„(3a) În cazul în care un stat membru decide să expulzeze un rezident pe termen lung al cărui permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4), acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații.

(3b) În cazul în care rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, acesta este expulzat către statul membru respectiv, care îl readmite imediat și fără formalități, împreună cu membrii familiei sale, fără a aduce atingere dreptului național sau al Uniunii aplicabil și nici principiului unității familiei.

(3c) Prin derogare de la alineatul (3b), statul membru care a luat decizia de expulzare a unui rezident pe termen lung își rezervă dreptul, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, de a transfera rezidentul pe termen lung către o altă țară decât statul membru care i-a acordat acestuia protecție internațională, în cazul în care respectiva persoană îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE.”;

b) se adaugă următorul alineat :

„(6) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE.”

(8) Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Modificarea permiselor de ședere UE de rezident pe termen lung

(1) În cazul în care un permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) și în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern aplicabil, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung este transferată unui al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze permisul de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), cel de-al doilea stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere UE de rezident pe termen lung să modifice în consecință mențiunea respectivă.

- (2) În cazul în care unui rezident pe termen lung i se acordă protecție internațională în al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze un permis de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), respectivul stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere UE de rezident pe termen lung să îl modifice în vederea introducerii mențiunii prevăzute la articolul 8 alineatul (4).
- (3) Ca urmare a solicitării menționate la alineatele (1) și (2) Statul membru care a eliberat permisul UE de rezident pe termen lung eliberează permisul de ședere UE de rezident pe termen lung modificat nu mai târziu de trei luni de la primirea solicitării din partea celui de-al doilea stat membru .”
- (9) La articolul 22, se introduce următorul alineat :
- „(3a) Cu excepția cazului în care protecția internațională a fost retrasă sau a cazului în care persoana se încadrează la una dintre categoriile specificate la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE, alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică resortisanților țărilor terțe ale căror permise de ședere UE de rezident pe termen lung eliberate de primul stat membru conțin mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) din prezenta directivă.
- Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE.”
- (10) La articolul 25, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Statele membre desemnează puncte de contact care au sarcina să primească și să transmită informațiile și documentația menționate la articolele 8, 12, 19, 19a, 22 și 23.”

Articolul 2

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ...⁺. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei principalele dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

⁺ JO: a se introduce data: 24 de luni de la data publicării prezentei directive în Jurnalul Oficial.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*
